

[Axel Kristensen.]

betale skat af fortjenesten på hele ejendommen, når man kan frigøre sig herfor ved at udstykke og sælge i to dele og således blive fri for at betale skat af fortjenesten på hovedejendommen — dette selv om man sælger de ved udstykningen opståede to ejendomme til samme køber. Administrativt giver dette en urimelig forøgelse af administration og af erklæringernes mængde.

Hvis man som den forhenværende finansminister, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), har sympati for frigørelsesafgiften, så må man da ligestille erhvervs-ejendomme — inklusive landbrugsejendomme, der fortsat skal dyrkes — med parcelhuse. Hvis man ønsker vore produktionsanlæg rationaliseret og udvidet igennem flytninger, så vi kan følge med i konkurrencen og derved forøge vor velstand med henblik på løsning af alle de opgaver, vi ikke magter nu, så må man acceptere, at de værdier, der på grund af flytning eller rationalisering skal destrueres, fradrages i fortjenesten, der lægges til grund for beskattningen. Dette må gælde forældede boliger, så vi kan få sanering, erhvervs-ejendomme inklusive landbrug og gartneri med drivhusanlæg o. s. v. I kampen for at ramme nogle få, der har fortjenester, man synes er urimelige, med en skat, der ikke er af nogen indkomstmæssig betydning for staten, må man ikke skabe urimelig stor administration eller iværksætte foranstaltninger, der ved at ramme den enkelte urimeligt hindrer ham i at foretage handlinger, der er af væsentlig nytte for samfundet byudviklingsmæssigt eller produktionsmæssigt og derfor økonomisk rigtige.

Lovens bestemmelser om beskattning af ulempeerstatninger og katastrofeerstatninger samt ekspropriationsbestemmelserne er urimelige. Vi mener, at det er urimeligt, at man, når der skal gives fuld erstatning efter grundloven, derefter beskatter den erstatning, som ejeren grundlovmæssigt har krav på. Derfor har vi formet forslaget sådan, at hvor staten har ekspropriationsret,

skal der ikke betales skat, for ellers ville man jo ikke frit kunne handle disse ejendomme, og det ville jo være helt urimeligt, om man ikke kunne lave frivillige ordninger. Men det er da helt urimeligt at stille krav om genanskaffelse efter ekspropriation, når genanskaffelse er umulig, og disse bestemmelser kan ikke have samfundsøkonomisk betydning.

Jeg må fastholde, at den nuværende formulering af § 7 A, stk. 6 — det er den om de 40.000 kr., vi stredes så drabeligt om ved forrige behandling — er dårlig, og den af den daværende finansminister, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), givne fortolkning er urimelig i sine virkninger. Jeg er helt sikker på, at når vi sætter os roligt ned og snakker om det — ligegyldigt om bestemmelsen skal blive stående med sin nuværende mening eller den skal ændres efter vor opfattelse — må vi kunne finde en formulering, vi kan blive tilfreds med alle sammen.

Der er andre formuleringer af bestemmelser i loven, der kræver fortolkning af administrationen, så loven bliver utilgængelig for lægmænd, og hvor virkningerne kan blive anderledes, end vi havde tænkt os i folketinget, og hvor administrationen bliver for stor. F. eks. er det ikke klart, i hvilke tilfælde betingelserne for skattefritagelse efter § 2, nr. 13, er opfyldt med, at ejeren bebor ejendommen. Jeg tror, det vil give en ganske overordentlig vanskelig administration. Jeg har prøvet at få lidt at vide om, hvordan administrationen ser på det, og jeg må tilstå, at jeg har haft meget svært ved at læse og forstå det. Almindelige lægmænd ville ikke kunne få noget ud af at læse det, det skulle man i hvert fald være jurist med en stor lovsamling for at finde ud af. Også dette må vi klare i et udvalg, hvis betingelsen skal oprettholdes, hvad vi jo ikke mener den bør.

Det ærede medlem hr. Foged har nogle administrative eksempler, han har mødt, og jeg har bedt ham selv fremføre dem her, der vindes jo ikke nogen tid ved, at jeg